

Maisemointi

Kullankaivussa ja montun avaamisessa ja kaivussa on suunnitelmallisuus erittäin tärkeää. Mitä paremmin työt on suunniteltu, sitä paremmat mahdollisuudet on saada kaikki kulta talteen ja välttyä turhien maamassojen siirroilta. Suunnitelmassa on myös otettava huomioon montun maisemointi ja turvalliseksi tekeminen kaivun aikana ja varsinkin sen päätyttyä.

Lapiokaivajalta ei varsinaisesti vaadita maisemointia kuten konekaivajilta, mutta kaikkien etu on, jos myös lapiokaivajat ottavat maisemointiasiat huomioon kaivun aikana.

Kun kaivetaan järjestelmällisesti ja siirretään huuhdottu aines jo aikaisemmin

kaivettuun monttuun, tulee edelliset kaivujäljet maisemoitua itsestään. Kun vielä jätetään pintamaan mättäät sivuun, voidaan jäljet peittää niillä, ja seuraavana kesänä kuopan kohdalla kasvaa heinää ja pajukkoa.

Nykyisin halutaan suojella vanhoja lapiokaivualueita, jolloin työn jäljet jäävät näkyviin ja nähdään, miten paljon työtä kulta on teettänyt. Näissäkin kohteissa usein puut ja ruohokentät ovat vallanneet alueet niin, ettei tietämätön kulkija edes huomaa, mitä siellä on tehty. Kaikkia meidän nykyisiä jälkiämme ei kuitenkaan kannata jättää näkyviin, vaan on syytä auttaa luontoa peittämään ne.

Konekaivajan maisemointijälkeä Palsilla. Muutaman vuoden kuluttua kasvusto peittää kaivujäljet. Kun kaivutyön aikana "säästetyt" pintamaat levitetään lopuksi, kasvit valtaavat nopeasti kaivukentän.

Syksyllä istutettu pajupistokasviheriö seuraavana keväänä.

Lapiomiesten kivipaadet kertovat jälkipolville tehdyn työn määrästä.

Lapiomiehen kuopan maisemointi

Pintamaat on kuorittu ja mättäät varastoitu sivuun.

Johda uuden montun maa-aines vanhaan puhdistettuun kuoppaan.

Lado mättäät vanhan kuopan päälle.

Seuraavana vuonna kaivettu alue kasvaa heinää ja muuta kasvillisuutta.